

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 261/2015
24.03.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. И.Ђ., због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Ф.М., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 5263/13 од 07.11.2014. године, у седници већа одржаној 24.03.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окр. И.Ђ. поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 5263/13 од 07.11.2014. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 5263/13 од 07.11.2014. године, преиначена је у погледу одлуке о казни пресуда Вишег суда у Краљеву К. 24/12 од 09.07.2013. године тако што је окр. И.Ђ. за кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ, за које дело је првостепеном пресудом оглашен кривим, осуђен на казну затвора у трајању од две године.

Против наведене правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног адв. Ф.М., због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд наведену пресуду преиначи у смислу навода захтева.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окр. И.Ђ., па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости а то је учињено пре свега

таксативним набрајањем повреде закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Иако бранилац окривљеног као разлог подношења захтева наводи повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, из образложења захтева и навода да је на чињенично стање утврђено у правноснажној пресуди погрешно примењен закон, да суд није утврдио централно питање да ли је окривљени могао да подигне новац са рачуна предузећа и у које сврхе је тај новац утрошио, да ли је тада као стечајни управник био у обавези да обавести стечајног судију и стечајно веће о потреби извршења поправки и радова и о подизању новца, коме стечајни управник треба да подноси извештаје и тражи одобрење пре закључења и након закључења уговора, да окривљени није знао да треба да обавести стечајно веће и стечајног судију о изведеним радовима, да је нејасно из којих разлога је суд поклатио веру исказима сведока М.М., З.П., З.З. и В.Б., да су изведени докази у супротности са исказима окривљеног и сведока, затим да је суд занемарио вештачење обавешено од стране Градског завода за вештачење од 11.10.2010. године, затим износи садржину обављеног вештачења, произилази да бранилац у суштини оспорава чињенично стање утврђено у редовном поступку.

Осим тога бранилац у захтеву наводи да су разлози наведени у образложењима првостепене и другостепене пресуде контрадикторни и нејасни и да постоји контрадикторност између изреке и образложења обе пресуде, а у образложењу нису наведени разлози о битним и одлучним чињеницама, чиме указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП.

Како погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП не могу бити разлог за подношење захтева за заштиту законитости у смислу члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окр. И.Ђ. оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога, на основу оцлана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучено је као у изреци овог решења.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић, с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић, с.р.